

ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA
UPRavno SODIŠČE RS, LJUBLJANA

I U 1138/2017-18

2. 9. 2020

Podpis pristojne
sodne osebe

UPRavno SODIŠČE
REPUBLIKE SLOVENIJE

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljali višji sodniki dr. Damjan Gantar kot predsednik ter mag. Darinka Dekleva Marguč in Jure Likar kot člana,

ob sodelovanju višje pravosodne svetovalke Klavdije Škrlec kot zapisnikarice, ki je v zadevi tudi poročala,

v upravnem sporu tožeče stranke: **DRŽAVNI IZPITNI CENTER**, Kajuhova ulica 32U, Ljubljana, ki jo zastopa

, zoper toženo stranko:

REPUBLIKA SLOVENIJA, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Zaloška 59, Ljubljana,

zaradi **dostopa do informacij javnega značaja**,

o **tožbi** tožeče stranke zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca št. 090-21/2017/11 z dne 20. 4. 2017,

na seji **2. septembra 2020**

RAZSODILO

- I. Tožbi se ugodi in se izpodbijana odločba Informacijskega pooblaščenca št. 090-21/2017/11 z dne 20. 4. 2017 spremeni tako, da se pritožba prosilke zavrne.
- II. Tožena stranka je dolžna tožeci stranki v 15-ih dneh od vročitve te sodbe povrniti stroške postopka v višini 366,00 EUR.

OBRAZLOŽITEV

1. Tožnik kot organ prve stopnje je zavrnil zahtevo prosilke (v nadaljevanju: stranka z interesom, pritožnica in tudi prosilka), saj dokument, ki bi vseboval zahtevane podatke, pri tožniku ne obstaja zaradi zakonske prepovedi razvrščanja šol, določene v tretjem odstavku 18.a člena Zakona o maturi (v nadaljevanju: ZMat), zato jih organ stranki z interesom tudi ne more posredovati. Obrazložitev utemeljuje prav tako s sklicevanjem na drugi odstavek 56. člena ZMat.
2. Organ druge stopnje (sedaj tožena stranka) je pritožbi prosilke delno ugodil in izpodbijano odločbo organa prve stopnje delno odpravil. Odločil je, da je tožnik dolžan stranki z interesom v roku 31 dni od vročitve odločbe v elektronski obliki (Excel ali CVS obliki) posredovati tabelo, pripravljeno na podlagi podatkov za prvi izpitni rok splošne mature, s stolpci: naziv šole (naziv), število dijakov, ki so maturo opravljali (opravljalo), število dijakov, ki mature ni opravljalo (ni opravljalo), delež kandidatov, ki so maturo opravili (delež uspešnih) povprečno število doseženih točk pozitivno ocenjenih kandidatov (uspeh pozitivni) za vsako leto posebej od 2002 do 2016, pri tem pa mora tožnik v celoti prekriti vse vrstice v tabeli povsod, kjer je iz podatkov razvidno, da je v posameznem letu na določeni šoli maturo opravljal en dijak in/ali maturo opravil (dosegel pozitivni uspeh) en dijak (1. točka izreka). Pritožbo stranke z interesom glede dostopa do podatkov za leta od 1994 do vključno 2001 in glede dostopa do podatkov, ki jih mora tožnik v skladu s prejšnjo točko izreka prekriti, je zavrnil (2. točka izreka) in ugotovil, da v postopku niso nastali posebni stroški (3. točka izreka).
3. V obrazložitvi najprej ugotavlja, da je stranka z interesom zahtevala istovrstne podatke, kot prosilec v zadevi 090-71/2016, pri čemer je dodatno zahtevala podatke za vsa leta, s katerimi organ razpolaga. Tožena stranka je pri izvedenem ogledu in camera dne 12. 4. 2017 ugotovila, da lahko tožnik relativno enostavno in hitro pripravi zahtevane podatke za vsako leto od 2002 do 2016, zato meni, da priprava takšnega dokumenta ne predstavlja izdelave novega dokumenta v smislu Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (v nadaljevanju: ZDIJZ). Hkrati je tožena stranka ugotovila, da zahtevani podatki za obdobje od 1994 do 2001 pri tožniku ne obstajajo in bi priprava poizvedbe, ki bi vrnila zahtevano informacijo za navedeno obdobje, predstavljala nesorazmeren vložek časa in truda tožnika. Ugotavlja, da je bilo v drugem postopku pred toženo stranko (odločba IP št. 090-291/2016 z dne 7. 4. 2017) ugotovljeno, da je tožnik za raziskovalce in druge vlagatelje že pripravil podatke, ki omogočajo razvrščanje šol, zato meni, da s pripravo tabel na ogledu in camera in s posredovanjem zahtevanih informacij stranki z interesom po ZDIJZ tožnik ne bi kršil določb šolske zakonodaje. Glede

tolmačenja 4. člena ZDIJZ, po katerem dokument ne obstaja, ker sam po sebi že obstoj zahtevanega dokumenta predstavlja kršitev materialne zakonodaje, meni, da je nepravilno, češ da nasprotuje konceptu načelnega prostega dostopa do informacij javnega značaja oziroma predstavlja kršitev načela pravne varnosti.

4. V nadaljevanju še navaja, da je prepoved razvrščanja šol, določena v tretjem odstavku 18. a člena ZMat, dopustno presoјati zgolj kot izjemo notranjega delovanja po 11. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. Tožnik v obrazložitvi prvostopne odločbe ne utemeljuje konkretnih motenj, ki bi mu lahko z razkritjem nastale. Pri uresničevanju pravice do dostopa do informacij javnega značaja nihče ne bi kršil prepovedi razvrščanja iz tretjega odstavka 18. a člena ZMat, saj je stranka z interesom zahtevala zgolj posredovanje številčnih vrednosti. Ker podatki, ki jih zahteva stranka z interesom, niso opredeljeni kot posebna kategorija zaupnih podatkov in s posredovanjem zahtevanih podatkov o rezultatih splošne mature tudi ne nastopi kršitev 18. a člena ZMat, zato tožena stranka ne vidi nobenega razloga, ki bi kakorkoli opravičeval nastanek motenj za delovanje organa. Ker zahtevani podatki predstavljajo varovane osebne podatke, mora zato tožnik prekriti v celoti vse vrstice v zahtevani tabeli, povsod, kjer izhaja, da je maturo v določenem letu opravljal le en dijak ali je maturo opravil le en dijak.
5. Tožnik v tožbi uvodoma navaja, da v konkretnem postopku ni bilo sporno vprašanje, da v tehničnem smislu zahtevani dokument pri tožeči stranki ni obstajal. Bistveno v tej zadevi je namreč vprašanje, zakaj zahtevani dokument pri tožeči stranki ne obstaja v materializirani obliki, ampak ga je moč iz obstoječih podatkov šele z vloženim trudom in porabljenim časom ter specifičnim strokovnim znanjem izdelati, saj zakon izdelavo takšnega dokumenta tožeči stranki tudi izrecno prepoveduje, o čemer se je že večkrat izrekla tudi upravno-sodna praksa, ki je v pretežni meri usklajena in je tako za obravnavano sporno zadevo zlasti relevantna sodba št. I U 1760/2014 z dne 25. 11. 2015. Meni, da s tem, ko je tožena stranka na ogledu in camera, opravljenem dne 12. 4. 2017, ugotovila, da gre v obravnavani zadevi in zadevi, vodeni pod št. 090-71/2016, za identično dejansko stanje, bi morala tožena stranka na podlagi petega odstavka 5. člena ZDIJZ zahtevo prosilke v celoti zavrniti. Podaja ugovor nepravilne ugotovitve dejanskega stanja, saj dejstva v zvezi s porabljenim časom za priklic podatkov in ugotavljanjem delovnega vložka niso podprte z dejanskim stanjem, ugotovljenim na zapisniku z dne 12. 4. 2017. Dodaja, da ko gre za informacije, katere nimata pravice organ, javnost, posamezniki niti tožena stranka, ne gre za informacijo javnega značaja. Prereka stališče tožene stranke, da prepoved o razvrščanju šol v 18.a in 56. členu ZMat velja predvsem za tožnika, saj kaže na kršitev načela pravne varnosti, določnosti in jasnosti prava ter zaupanja v pravo. Meni, da bi bilo razvrščanje šol na podlagi podatkov o dosežkih učencev na maturi z uresničitvijo zahteve izvršeno in s tem kršen zakon, saj bi bila vsaki od šol določena vrednost spremenljivke, ki jo je moč primerjati s spremenljivkami drugih

šol, ne glede na to, ali so v dokumentu šole nato urejene od tiste z najboljšim povprečnim rezultatom navzdol. Navaja, da je pravno zmotno stališče tožene stranke, da je tretji odstavek 18. člena ZMat dopustno presoјati v kontekstu ene izmed taksativno naštetih izjem do prostega dostopa. Zmotno uporabo materialnega prava med drugim predstavlja neupoštevanje 14. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (ZOFVI-K), katerega namen je jasno določiti, da tudi osebnih podatkov učencev, ki jih na podlagi 56. člena ZMat zbira in obdeluje pristojni javni zavod, ne sme nihče obdelovati, uporabljati in objavljati za namen razvrščanja šol. Sodišču predlaga, da tožbi v celoti ugodi, izpodbijano odločbo spremeni tako, da pritožbo prosilca zavrne ter potrdi tožnikovo odločbo, oziroma podrejeno, da izpodbijano odločbo tožene stranke odpravi ter ji zadevo vrne v ponovno odločanje.

6. Tožena stranka v odgovoru na tožbo v celoti vztraja pri navedbah v izpodbijani odločbi ter prereka vse navedbe tožnika. Po mnenju tožene stranke je bistveno vprašanje v obravnavani zadevi, ali je prikllic informacije za leto 2016 za tožnika enostaven in hiter in skladen s kriterijem materializirane oblike v smislu 4. člena ZDIJZ. Dodatno ugovarja, da pri izdaji izpodbijane odločbe ni kršila pravila materialnega prava. Tožniku očita, da glede obravnavanih informacij ni izkazal zakonskih razlogov za omejitev dostopa po ZDIJZ, saj ni konkretno pojasnil, kako bi razkritje podatkov lahko vplivalo na motnje v njenem delovanju. Vztraja, da 18.a člen ZMat ne more predstavljati samostojne izjeme od prosto dostopnih informacij javnega značaja. Tožena stranka sodišču predlaga, da naj tožbo v celoti zavrne.
7. Tožnik v nadaljnjih pripravljalnih vlogah poudarja, da pristojni organ sme podatke posredovati javnosti samo v takšni obliki, da niti s povezovanjem različnih grafov in tabel do razvrščanja šol ni mogoče priti. Prilaga tudi sodbo Vrhovnega sodišča RS št. X Ips 338/2016 z dne 7. 2. 2018.
8. Sodišče je tožbo, odgovor na tožbo in pripravljalne vloge poslalo stranki z interesom, vendar se je pošiljka vrnila z oznako „preseljen“. Sodišče je prav tako vpogledalo v CRP, vendar naslova stranke z interesom na podlagi sodišču znanih podatkov ni bilo možno ugotoviti (list. št. 19).

K točki I izreka:

9. Tožba je utemeljena.
10. Sodišče uvodoma ugotavlja, da tožnik glede na vsebino tožbenih navedb smiselno predlaga spremembo izpodbijane odločbe v 1. točki izreka. V skladu z novejšo sodno prakso Vrhovnega sodišča namreč tožbenega predloga ne opredeljuje le

formalni vidik, temveč tudi vsebinske navedbe, s katerimi tožnik nasprotuje dejanskim in pravnim stališčem izpodbijanega pravnega akta, ki naj jih sodišče presodi¹. Tožnik namreč v tožbi podaja ugovore, s katerimi izpodbija zgolj del odločbe, v katerem je tožena stranka pritožbi ugodila.

11. ZDIJZ v prvem odstavku 4. člena določa, da je informacija javnega značaja informacija, ki izvira iz delovnega področja organa, nahaja pa se v obliki dokumenta, zadeve, dosjeja, registra, evidence ali drugega dokumentarnega gradiva, ki ga je organ izdelal sam, v sodelovanju z drugim organom ali pridobil od drugih oseb.
12. V obravnavanem primeru med strankama ni sporno, da tožnik razpolaga z računalniškim sistemom, v katerem se vodijo podatki o maturi v elektronski obliki; da je mogoče povezavo med podatki, ki jo želi stranka z interesom pridobiti, oblikovati z uporabo računalniških orodij, ki so povezana z obstoječo zbirko podatkov, kar je storila tudi tožena stranka na ogledu in camera; da takega dokumenta ni mogoče pripraviti takoj, ampak je za to informatik tožene stranke potreboval čas (sporno je, koliko časa je potreboval). Na podlagi navedenega je po mnenju sodišča mogoče zaključiti, da dokument v obliki, ki bi omogočala njihovo medsebojno primerjavo, kot to želi stranka z interesom, in ki bi se ji ga lahko takoj posredovalo, ne obstaja, pač pa je potrebno uporabiti več računalniških ukazov. Sodišče se s tem v zvezi strinja s stališčem tožnika, da pri njej zahtevani dokument ni v materializirani obliki, ampak ga je možno šele pridobiti z dodatno vloženim trudom, porabljenim časom in specifičnim strokovnim znanjem (informatika) ravno zaradi tega, ker Zakon o maturi v 18.a členu tožeči stranki hrambo takih informacij izrecno prepoveduje, saj tretji odstavek 18.a člena Zakona o maturi določa, da se podatki iz letne analize o kakovosti mature ne smejo uporabiti za razvrščanje šol.
13. S tem v zvezi pa je Vrhovno sodišče v sodbi št. X Ips 338/2016 z dne 7. 2. 2018 v povsem primerljivi zadevi² zavzelo stališče, da je v 64. členu Zakona o osnovni šoli izrecno določena omejitev o uporabi podatkov o nacionalnem preverjanju znanja. Ob zakonski omejitvi uporabe podatkov se kljub tehničnim možnostim dostopa do navedenih podatkov v elektronski obliki in uporabi razpoložljivih računalniških orodij podatkov o nacionalnem preverjanju znanja ne sme povezovati na noben način, ki bi omogočal razvrstitev šol glede na dosežke. To

¹ Erik Kerševan et al.: Zakon o upravnem sporu s komentarjem, GV Založba, Ljubljana, 2019, str. 265. Enako tudi sklep Vrhovnega sodišča opr. št. X Ips 298/2016 z dne 20. 9. 2017.

² Vrhovno sodišče RS je v navedeni sodbi ugotovilo, da je med strankama nesporno, da se podatki o nacionalnem preverjanju znanja nahajajo pri organu, vendar pa ne v obliki, ki bi omogočala njihovo medsebojno primerjavo, kot to želi pridobiti prosilec. Nesporno je tudi to, da je mogoče povezavo med podatki oblikovati z uporabo računalniških orodij. Take povezave organ ni nikoli uporabil zaradi upoštevanja omejitev, ki jih določa Zakon o osnovnih šoli, prav tako pa tudi ne pri njem zaposlene osebe (točka 20 obrazložitve).

pomeni, da se v revidentovih zbirkah podatkov ne sme nahajati dokument, ki bi omogočal ali odražal tovrstno razvrstitev (točka 21 obrazložitve). Navedena ureditev sicer omejuje zgolj ravnanje revidenta (24. točka obrazložitve). Slednjemu stališču pritrjuje tudi Ustavno sodišče RS, ki je v sklepu dne 8. 11. 2018 pod opr. št. U-I-45/16, Up-321/18, Up-1140/18, izrazilo stališče, da zakonska ureditev v tretjem odstavku 18. a člena ZMat in osmem odstavku 64. člena Zakona o osnovni šoli, ki prepovedujeta določene oblike analize in uporabe rezultatov za razvrščanje šol, zavezuje le organ, ki je pristojen strokovno obdelati in objaviti rezultate ter da tretji odstavek 18. a člena ZMat ureja ravnanje nosilcev javnih pooblastil in izvajalcev javnih storitev, ne pa ravnanja uporabnikov izobraževalnih storitev.

14. Za obravnavani primer je zlasti relevantno stališče, ki ga je izrazilo Vrhovno sodišče v navedeni sodbi, da kljub temu, da navedena ureditev omejuje zgolj ravnanje revidenta, je njen dejanski odraz tudi v omejitvi dostopa do informacij s strani prosilca, ki bi mu bile v odsotnosti navedenih prepovedi lahko dostopne v obliki dokumenta kot informacija javnega značaja (točka 24 obrazložitve); torej če je uporaba podatkov v elektronski obliki iz podatkovne zbirke, s katero razpolaga organ, in njihovo povezovanje v dokument prepovedano samemu organu, od njega (oziroma v konkretnem primeru od tožnika) ni mogoče zahtevati, da to omogoči prosilcu za dostop do navedenih informacij oziroma da mu tak dokument posreduje (točka 22 obrazložitve). Vrhovno sodišče namreč ni našlo razumnega razloga za razlago ZDIJZ, po kateri bi zakon terjal, da bi imeli prosilci za dostop do informacij javnega značaja širši ali drugačen dostop do teh informacij kot sam organ oziroma pri njem zaposlene oziroma za dostop do njih pooblaščen osebe (točka 14 obrazložitve).
15. V obravnavani zadevi gre za povsem primerljivo situacijo, kot jo je v citirani sodbi št. X Ips 338/2016 obravnavalo Vrhovno sodišče. Stranka z interesom je namreč zahtevala določene podatke o uspehu na maturi za vsa leta za vse srednje šole na način, na katerega jih tožeča stranka glede na določilo 18.a člena Zakona o maturi ne more posredovati. Zakon o maturi namreč v tretjem odstavku 18.a člena določa, da se podatki iz letne analize o kakovosti mature ne smejo uporabiti za razvrščanje šol. Prav zaradi te zakonske prepovedi tožeča stranka niti sama ne more dostopati do zaprošenih podatkov na način, da bi s temi podatki razpolagala in jih v vsakem trenutku lahko komurkoli posredovala kot informacijo javnega značaja. Prav zato, ker z njimi ne sme razpolagati, jih tudi nima oziroma je v konkretnem primeru bilo mogoče do njih priti šele na podlagi določenih računalniških operacij s pomočjo strokovne pomoči informatika, kar je trajalo dlje časa. Glede na stališče Vrhovnega sodišča iz prej citirane sodbe torej tudi v tem primeru enako velja, da če tožeča stranka takega dokumenta ne sme kreirati, potem ga ne sme kreirati niti na zahtevo prosilca, ki bi od nje to terjal po določilih ZDIJZ.

16. Po mnenju sodišča je pri tem potrebno pojasniti, da je prepoved posredovanja podatkov po 18.a členu Zakona o maturi potrebno obravnavati ločeno od določil ZDIJZ, ki se nanašajo na izjeme od proste dostopnosti informacij javnega značaja. Zaradi tega se sodišče ne strinja ne s toženo stranko, kolikor meni, da je potrebno 18.a člen Zakona o maturi obravnavati tudi v kontekstu izjem od prosto dostopnih informacij javnega značaja (po 11. točki 1. odstavka 6. člena ZDIJZ). V ZDIJZ so sicer določene nekatere izjeme, vendar pa je treba upoštevati tudi to, da so lahko pravne omejitve, ki jih ZDIJZ ne določa, določene tudi v nekaterih drugih področnih zakonih, ki izrecno preprečujejo, da bi se informacije, izvirajoče iz delovnega področja organa, sploh lahko nahajale v obliki dokumenta pri tožniku³.
17. V zvezi s stališčem, ki ga je v konkretnem primeru izrazilo Upravno sodišče, da lahko 18.a člen Zakona o maturi prepreči dostop do podatkov, ki jih je zahtevala stranka z interesom, mora v tem primeru sodišče dodatno pojasniti, da odstopa od stališča, zavzetega v sodbi št. I U 630/2016, na katero se v izpodbijani odločbi izrecno sklicuje tudi tožena stranka, saj je v tem primeru sodišče sledilo stališču Vrhovnega sodišča v citirani sodbi št. X Ips 338/2016 z dne 7. 2. 2018, s katero je Vrhovno sodišče spremenilo sodbo Upravnega sodišča št. I U 630/2016 z dne 7. 9. 2016 ravno zato, ker se ni strinjalo s tam izraženim stališčem prvostopenjskega sodišča, da zahtevani dokument obstaja in da tožeča stranka ne krši določila 64. člena Zakona o osnovnih šolah, če zahtevane podatke posreduje prosilcu.
18. Ker je iz zgoraj navedenih razlogov tožba utemeljena, je sodišče uvodoma navedeno izpodbijano odločbo tožene stranke spremenilo in je torej odločilo v sporu polne jurisdikcije, saj je bil tudi postavljen temu ustrezen tožbeni zahtev. Izpodbijano odločbo je na podlagi prvega odstavka 65. člena Zakona o upravnem sporu (v nadaljevanju ZUS-1) spremenilo tako, da je pritožbo prosilke zavrnilo, saj narava stvari to dopušča, podatki postopka pa tudi dajejo za to zanesljivo podlago. Dejansko stanje glede ključnega vprašanja obstoja zahtevane informacije namreč po mnenju sodišča ni sporno in je bilo tudi pravilno in popolno ugotovljeno. V konkretnem primeru gre torej le za (med strankama sporno) vprašanje pravilne uporabe materialnega prava, ki pa ga tožena stranka ni pravilno uporabila, saj ni upoštevala 18.a člena Zakona o maturi in je s tem v zvezi napačno uporabila tudi 4. člen Zakona o dostopu informacij javnega značaja, ko je štela, da zahtevana informacija obstaja, čeprav glede na 18.a člen Zakona o maturi pri tožeči stranki ne sme obstajati in zato tudi ne obstaja na način, da bi bila v trenutku vsakomur dostopna, ampak jo je šele v izmerjenem času možno pridobiti šele s pomočjo informatika, z več računalniškimi operacijami, kar posledično pomeni, da torej ne obstaja zaradi prepovedi njenega obstoja in glede tega sta bili v izpodbijani odločbi napačno uporabljeni obe določbi materialni prava.

19. Tožeča stranka je v navedeni zadevi tudi smiselno predlagala razpis glavne

³ Glej Vrhovno sodišče RS sodba št. X Ips 338/2016, točka 16.

obravnave s predlogom za zaslišanje strank. Sodišče temu predlogu ni sledilo, saj ZUS-1 v 59. členu izrecno daje sodišču pooblastilo, da v določenih primerih lahko odloči tudi brez glavne obravnave in v tej zadevi je tak primer podan. Na podlagi prvega odstavka 59. člena ZUS-1 namreč lahko sodišče odloči brez glavne obravnave, če dejansko stanje, ki je bilo podlaga za izdajo upravnega akta, med tožnikom in tožencem ni sporno. Sodišče pa je presodilo, da relevantno dejansko stanje ni sporno, ampak gre za različni razlagi uporabe materialnega prava. Torej so podani vsi zakonski pogoji, da sodišču glavne obravnave ni bilo potrebno opraviti, saj mu ZUS-1 to izrecno dopušča (enako odločitev in stališče je sodišče zavzelo v primerljivi zadevi s sodbo št. I U 1795/2016 z dne 4. 4. 2018).

K točki II izreka:

20. Izrek o stroških, ob dejstvu, da je sodišče tožbi ugodilo in izpodbijano odločbo tožene stranke spremenilo tako, da je pritožbo prosilke zavrnilo, kot sledi iz izreka pod točko I, temelji na določilih prvega odstavka 25. člena ZUS-1 v zvezi s prvim odstavkom 154. člena Zakona o pravdnem postopku (v nadaljevanju: ZPP). Po določbi prvega odstavka 25. člena ZUS-1 namreč sodišče, če v upravnem sporu odloča o pravici, obveznosti ali pravni koristi, odloči o stroških postopka po določbah ZPP. Slednji pa v prvem odstavku 154. člena ZPP določa, da mora stranka, ki v pravdi ne uspe, nasprotni stranki in njenemu intervenientu povrniti stroške. Priglašene stroške je sodišče odmerilo v skladu z Odvetniško tarifo (v nadaljevanju OT). Potrebni stroški obsegajo nagrado za tožbo 500 točk (druga alineja 1. točke tar. št. 30 OT), kar glede na vrednost točke 0,60 EUR (prvi odstavek 13. člena OT) znaša 300,00 EUR. Z 22% DDV znašajo stroški tožnika skupaj 366,00 EUR.
21. Tožnik je sicer priglasil stroške tudi za svoje pripravljalne vloge. Vendar pa se v skladu s prvim odstavkom 155. člena ZPP pri odločanju o tem, kateri stroški naj se povrnejo stranki, upošteva samo tiste stroške, ki so bili potrebni za pravdo. O tem, kateri stroški so bili potrebni in koliko znašajo, odloča sodišče po skrbni presoji vseh okoliščin. Sodišče je v obravnavani zadevi ocenilo, da pripravljalne vloge za ta upravni spor niso bile potrebne. Pri odločanju je bilo za sodišče bistvenega pomena stališče Vrhovnega sodišča RS v primerljivi zadevi v sodbi št. X Ips 338/2016, ki jo je sodišče prejelo neodvisno od aktivnosti strank v temu upravnem sporu zaradi drugega upravnega spora. Ker vse pripravljalne vloge tožeče stranke niso bistveno pripomogle k odločitvi sodišča, je sodišče tožniku priznalo stroške le za tožbo, za kar ima sodišče pooblastilo v že citiranem prvem odstavku 155. člena ZPP. Tožena stranka je dolžna tožeči stranki povrniti stroške postopka v 15 dneh od vročitve te sodbe. Ker tožnik posebej ni zahteval tudi vrnitev zamudnih obresti v primeru zamude, jih sodišče ni moglo priznati, ker je vezano na tožbeni zahtevek. O vračilu plačanih sodnih taks pa sodišče po uradni dolžnosti odloča posebej.

PRAVNI POUK

Zoper to sodbo pritožba ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Ljubljana, 2. september 2020

Predsednik senata:
dr. Damjan Gantar, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvirnikom
Podpis pristojne sodne osebe: